

Sör Salbo bytomt

Arkeologisk särskild utredning

RAÄ 412:1
Sör Salbo 12:2, 12:5
Västerfärnebo socken
Sala kommun
Västmanland

Anna Libhammer

Sör Salbo bytomt

Arkeologisk särskild utredning

RAÄ 412:1
Sör Salbo 12:2, 12:5
Västerfärnebo socken
Sala kommun
Västmanland

Anna Libammer

Utgivning och distribution:
Stiftelsen Kulturmiljövård Mälardalen
Stora gatan 41, 722 12 Västerås
Tel: 021-80 62 80
Fax: 021-14 52 20
E-post: info@kmmmd.se

© Kulturmiljövård Mälardalen 2007

Omslagsfoto: Rester efter Sörsalbo by. Fotograferade av Anna Lihammer 7 maj 2007.

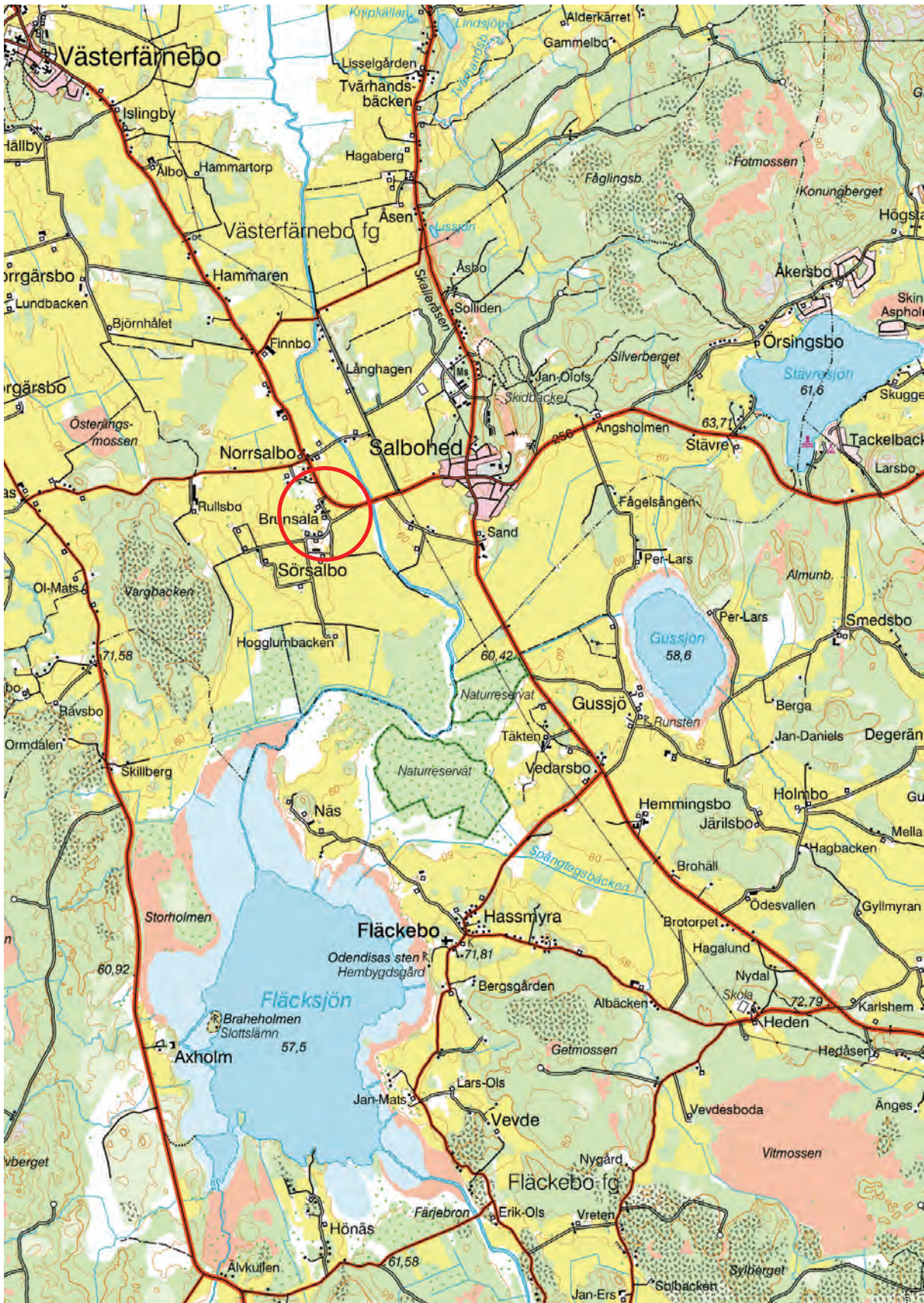
Kartor ur allmänt kartmaterial © Lantmäteriet. Ärende nr MS2006/01407.

ISSN: 1653-7408
ISBN 13:978-91-85741-89-2

Tryck: Just Nu, Västerås 2007.

Innehållsförteckning

Inledning.....	5
Bakgrund	5
Målsättning, metod och genomförande	5
Utredningsschaktning.....	5
Kartstudier	6
Topografi och fornlämningsmiljö	6
Undersökningsresultat.....	7
Yta 1	7
Yta 2.....	8
Bytomten.....	11
Det äldre lantmäterimaterialet.....	11
Tolkning och utvärdering	14
Sammanfattning.....	14
Referenser.....	15
Kart- och arkivmaterial	15
Otryckta källor.....	15
Litteratur.....	15
Tekniska och administrativa uppgifter	15
BILAGOR	16
Bilaga 1. Schakttabell.....	16

Figur 1. Undersökningsplatsens läge, markerat med en ring. Utdrag ur Gröna kartan, kartblad 11GNO. Skala 1:50000.

Inledning

Med anledning av att markägarna på Sör Salbo 12:2 och 12:5 önskade byta en del av sin mark med varandra genomförde Stiftelsen Kulturmiljövård Mälardalen en arkeologisk utredning på platsen. Länsstyrelsen i Västmanlands län tog beslut 070306, dnr 431-563-07 och utredningen bekostades genom anslaget 28:25 2007. Stiftelsen Kulturmiljövård Mälardalen utsågs till utförare genom direktval, projektledare var Anna Lihammer.

Utredningen föranleddes av markbytet, eftersom ett av markstyckena tangerade en registrerad rest av Sörsalbo gamla by, RAÄ 412:2, Västerfärnebo socken. I Fornminnesregistret (FMIS) klassas platsen som ett bevakningsobjekt bestående av en ca 65 x 30 m stor yta innehållande 2 eller 3 otydliga husgrunder. Gårdstomterna på ömse sidor om den aktuella ytan är fortfarande bebyggda.

Bakgrund

Markbytet innebar att två lika stora ytor (1400m²) på vardera gård berördes av undersökningen. Ytorna gick under arbetsnamnet Yta 1 respektive Yta 2. Utifrån de uppgifter som finns registrerade i FMIS skulle ett markbyte komma att beröra den registrerade bytomten efter Sörsalbo by. Eftersom den nu registrerade bytomten enbart tangerar Yta 1 var denna yta prioriterad i utredningen.

Målsättning, metod och genomförande

Den arkeologiska utredningen syftade till att belägga huruvida det verkligen finns en bytomt på platsen. Om så var fallet var målsättningen att utreda om det planerade markbytet skulle komma att beröra lämningarna samt att avgränsa bytomten.

Den tillämpade metoden innebar utredningsschaktning på platsen kompletterad av en översiktlig kartstudie.

Sammanlagt drogs 26 utredningsschakt. Längden på schakten varierade från 1 till 4 m, bredden var alltid 1 m. Samtliga schakt dokumenterades och ritades in manuellt på en schaktplan för att sedan digitaliseras. Schaktningen gjordes ned till steril eller kulturpåverkad nivå. Då kulturlager framkom avbröts schaktningen. Samtliga anläggningar och lager som framkom dokumenterades i ytan och finns beskrivna i tabellform i slutet av rapporten (bilaga 1).

Utredningsschaktning

Sammanlagt grävdes 26 schakt, vilket genererade 13 anläggningar varav de flesta bestod av olika typer av raseringslager. Inom den prioriterade Yta 1 drogs elva schakt och inom Yta 2 nio stycken. Utöver dessa grävdes tre 1 x 1 meter stora provrutor i

den registrerade bytomten utanför utredningsområdet för att klargöra om det rörde sig om en fornlämning eller inte.

Samtliga anläggningar och lager dokumenterades i plan, men undersöktes inte. För att inte skada fornlämningen förlades schakten så att de i minsta möjliga mån skulle skada synliga rester efter stensyllar eller andra strukturer. Efter dokumentationen fylldes schakten igen med grävmaskin.

Kartstudier

I utredningen ingick också en mindre kartstudie. Syftet var att utifrån information i de äldre lantmäterikartorna öka kunskapen om bebyggelse lämningarna, framför allt avseende datering och funktion. Underlag för kartstudien har varit en geometrisk karta från 1690, samt två storskifteskartor från 1768 respektive 1771.

I enlighet med undersökningsplanen upprättades inte några kartöverlägg, utan kartstudien inriktades på att urskilja förändringar i byplanen och byns inre struktur.

Topografi och fornlämningsmiljö

Landskapet kring Sör Salbo består av ett flackt och öppet odlingslandskap. Öster om byn sluttar marken stundtals ganska brant ned mot lägre nivåer. Bytomten utgör den enda registrerade fornlämningen i den absoluta närheten. Något längre norrut finns även resterna efter Norrsalbo by, som i FMIS registrerats som tre separata mindre ytor (RAÄ 410:1, 411:1, 411:2, Västerfärnebo socken). I övrigt utgörs de registrerade fornlämningarna i närheten av bytomten av fyndplatser för stenyxor (exempelvis RAÄ 182:1, 183:1, 413:1) och väghållningsstenar eller milstolpar (RAÄ 53:1, 370:1).

På ett övergripande plan finns 808 träffar för Västerfärnebo socken i FMIS. Socken är dock en av Västmanlands största (Mangård 1951, s. 13), så antalet är inte anmärkningsvärt i förhållande till den geografiska ytan.

I en gårdsförteckning från år 1371 anges sex bönder i Norrsalbo och Sörsalbo tillsammans, men sannolikt avser uppgiften inte samtliga bönder utan bara skattebönderna. I Jordeböckerna från 1500-talet anges sammanlagt nio gårdar i Norrsalbo och Sörsalbo. I storskifteshandlingarna från Norrsalbo nämns fem hemman i Sörsalbo (Erixon 1951, s. 135ff).

Ser vi till det historiska kartmaterialet så visar det Sörsalbo som en radby, en byplan som var mycket vanlig i Västmanland (Erixon 1951, s. 137). I ett senare skede flyttades en del gårdar ut från byn, medan andra fortfarande tycks ligga i sina ursprungliga lägen. Sannolikt har det skett många mindre förändringar och regleringar i de flesta byar redan under 1700-talet eller tidigare (Erixon 1951, s. 140).

Undersökningsresultat

Den arkeologiska utredningen koncentrerades i första hand till de ytor, Yta 1 och 2, som berördes av den planerade avstyckningen. För att klargöra att det verkligen rörde sig om en rest av Sörsalbo gamla by förlades också tre mindre provrutor till området inom den registrerade bytomten.

Utredningen visade att det verkligen rör sig om en rest av bytomten samt att denna är betydligt mera omfattande än vad som registrerats i FMIS.

Yta 1

Den första ytan som berördes av den arkeologiska utredningen var Yta 1, som utgjordes av ett 10 meter brett, långsmalt område med en sammanlagd storlek av 1400 m² flack hagmark tillhörande Sör Salbo 12:2. Den östra delen av denna yta tangerade den registrerade bytomten enligt FMIS. På grund av detta utgjorde Yta 1 den prioriterade delen av utredningen.

Hela ytan bestod av öppen hagmark. Den västra delen är helt flack, och denna yta utgör även hagmark på häradskartan från 1905. Den östra delen är något mera kuperad. I östra delen finns också en hel del sten, som utgör rester efter syllstensgrunder och andra strukturer.

Sammanlagt förlades 14 utredningsschakt till Yta 1 (schakt 1-11, se bilaga 1). I sju av schakten framkom kulturlager som visar att bytomten verkligen sträcker sig in på denna yta (se bilaga 1).

Figur 2: Översiktspåtag av Yta 1. Fotograferad från väster.

I samtliga förekommande fall hade kulturlagren karaktär av raseringslager med relativt stort inslag av tegelbitar, tegelkross, kol, sot och i en del schakt förekom även kalkbruk. I ytan på några av lagren fanns djurben, men inget övrigt fyndmaterial iakttogs. Även i en del av de tomma schakten fanns en hel del tegelklumpar och tegelkross i matjorden.

Figur 3: En av de möjliga stengrunderna. Staketet markerar nuvarande gränsen mot Sör Salbo 12:5. Fotograferat från nordväst.

Sammanfattningsvis framkom rester efter Sörsalbo gamla by inom större delen av Yta 1, med undantag för de 40 m av utredningsområdets längd som låg längst i väster. Undersökningen visar därmed att det verkligen finns en bytomt på platsen. Däremot var det förutom i väster inte möjligt att avgränsa bytomten inom Yta 1. Vid schaktningen kunde inga lager påvisas närmare den nuvarande sydgränsen (mot Sör Salbo 12:5) än 4 m, men däremot finns det stensyllar och andra strukturer närmare gränsen.

Yta 2

Den andra ytan som berördes av den arkeologiska utredningen var Yta 2, som utgjordes av ett ca 20 meter brett, långsmalt område med en storlek av 1400 m² tillhörande Sör Salbo 12:5. Denna yta ligger 15 m öster om den registrerade bytomten enligt FMIS samt sträcker sig längre norrut.

Även Yta 2 består av hagmark, men den är betydligt mera kuperad samt innehåller mer sten än Yta 1. Den västra delen av Yta 2 gick inte att undersöka, förutom ett mindre område längst i söder. Anledningen var att i norr fanns en stor ansamling sten och block, varav de flesta är att betrakta som markfasta. Strax väster om det steniga partiet sluttar terrängen brant mot öster. Topografin innebär således en naturlig avgränsning av det möjliga bebyggelseområdet. I söder var ytan dessutom störd av en stor sentida nedgrävning, sannolikt en sandtäkt samt sentida upplag med odlingssten. Den

östra delen av Yta 2 var betydligt flackare och här fanns även en hel del sten i marken. Denna sten härrör rimligen från stensyllsgrunder och andra konstruktionsstrukturer.

Sammanlagt förlades 9 utredningsschakt till Yta 2 (schakt 18-26, se bilaga 1). I tre av schakten framkom lager eller anläggningar vilka tillsammans med de stensyllsgrunder som kan skönjas i terrängen visar att bytomten sträcker sig även in på denna yta. Två av anläggningarna utgörs av gropar och två av lager.

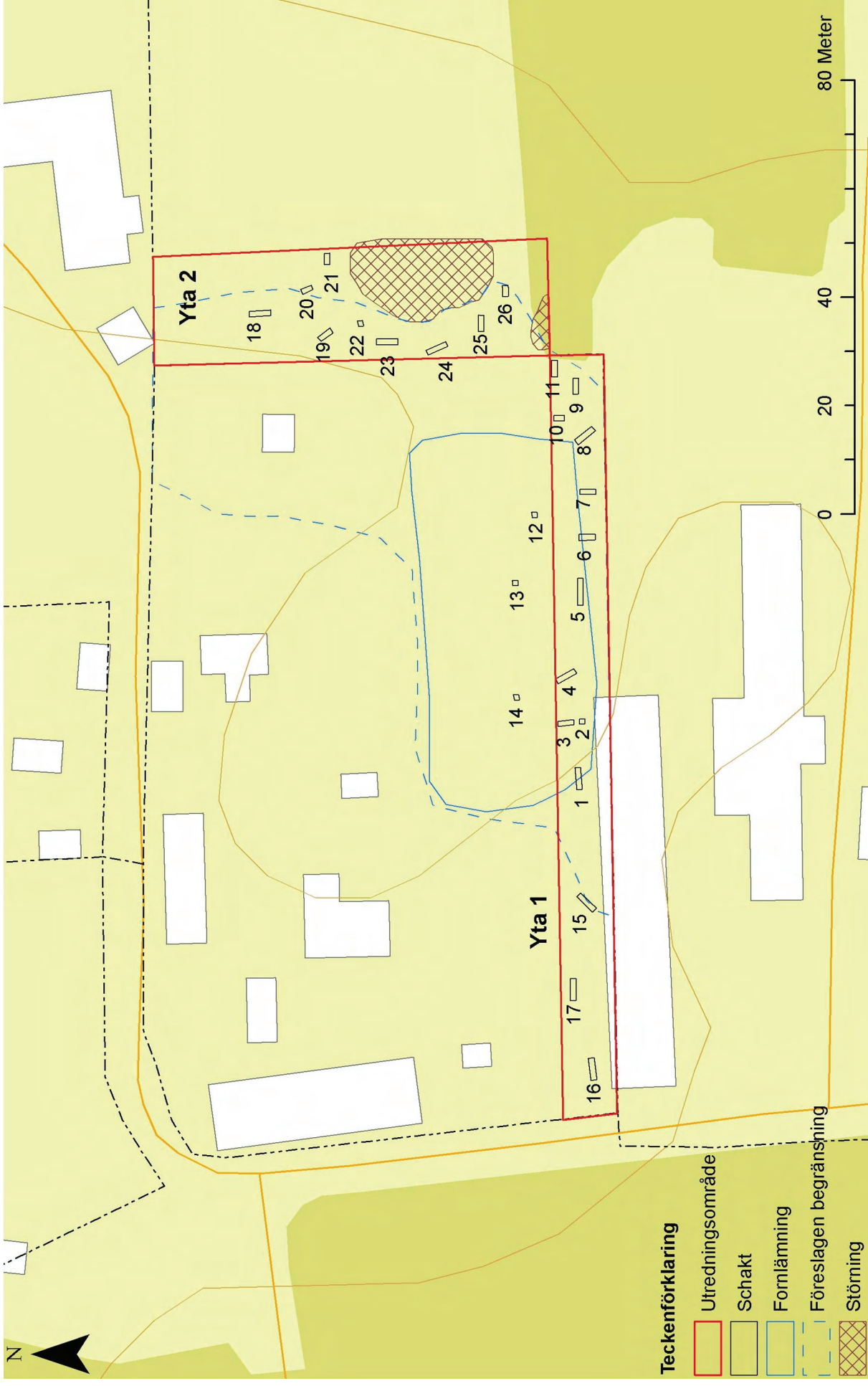

Figur 4: Översiktsbild av Yta 2. I mitten av bilden syns den sentida gropen som omges av odlingssten. Fotograferad från sydväst.

Lagren som påvisades inom Yta 2 har liksom de som framkom inom Yta 1 karaktären av raseringslager med stort innehåll av tegelklumpar, tegelkross, kol, sot och rester efter kalkbruk. Inte heller inom Yta 2 framkom något fyndmaterial.

Figur 5: En av de möjliga stensyllsgrunderna i nordvästra delen av Yta 2. Fotograferad från öster.

Figur 6. Utredningsområdena, Yta 1 och 2, samt schakt. Den registrerade bytomten har markerats, liksom en ungefärlig gräns för de övergripna resterna av Sörsälbo by.

Bytomten

Tre provrutor, 1 x 1 meter stora, lades i själva bytomten, utanför det primära utredningsområdet (schakt 12-14, bilaga 1). I samtliga framkom lager med mörkt brungrå sand med rikligt med tegel, kalkbruk, sot och kol. Schaktningen avbröts när kulturlager framkom. Provrutorna var väl utspridda över hela den registrerade bytomten. De lager som framkom i dem bör, liksom de lager som noterades i schakten inom Yta 1 och 2, tolkas som raseringslager och därmed sättas i samband med rivningen av en av byns gårdar.

Utöver de resultat som schaktningen gav, så är bytomten väl synlig i terrängen. Inom den registrerade ytan – och utanför den – finns flera syllstensgrunder och andra strukturer som kan kopplas till en agrar miljö, exempelvis sannolika rester efter fågator och mer diffusa stensträngsliknande formationer.

Figur 7: Några av de strukturer som finns inom den registrerade bytomten. Fotograferad från öster.

Det äldre lantmäterimaterialet

En del av utredningen utgjordes av en mindre kartstudie. Målsättningen med kartstudien var att få en uppfattning om byns förändringar och den ungefärliga dateringen av dem. Kartmaterialet från Sörsalbo är väl ägnat för en sådan, eftersom det innehåller både en äldre geometrisk karta och yngre skifteskartor. Eftersom geometriska kartor utgör regelrätta arealavmätningar innebär de en stor fördel i detta sammanhang. Skifteskartorna är mer att betrakta som planeringsunderlag och det kan

vara osäkert huruvida alla planerade förändringar verkligen kom till stånd (Riddersporre 1995, s. 9f).

Det äldre kartmaterial som använts som underlag för kartstudien består av tre kartor:

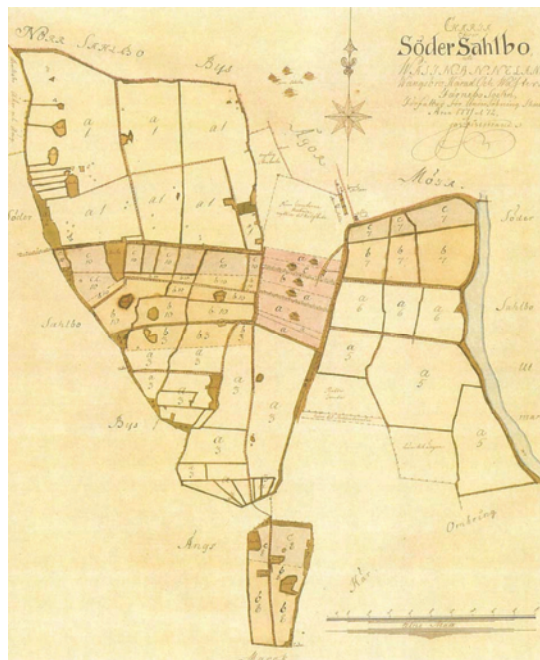
1. Geometrisk karta från 1690 (LMS.T68-74:1).
2. Storskifteskarta på åkrar från 1768 (LMS.T68-74:4).
3. Storskifteskarta på åkrar från 1771 (LMS.T68-74:5).

Den äldsta, geometriska kartan från 1690 visar Sörsalbo som en radby bestående av 6 gårdar (LMS.T68-74:1). Gårdsmarkeringarnas lägen ger intryck av att vara ganska schematiskt utsatta, men antalet och lägena i förhållande till varandra är tillförlitligt. Gårdstomterna har i regel stått i direkt proportion till gårdarnas och deras ägors storlek, så det kan inte råda någon tvekan om att Sörsalbo vid 1600-talets slut utgjordes av en radby med 6 ungefär lika stora gårdar.

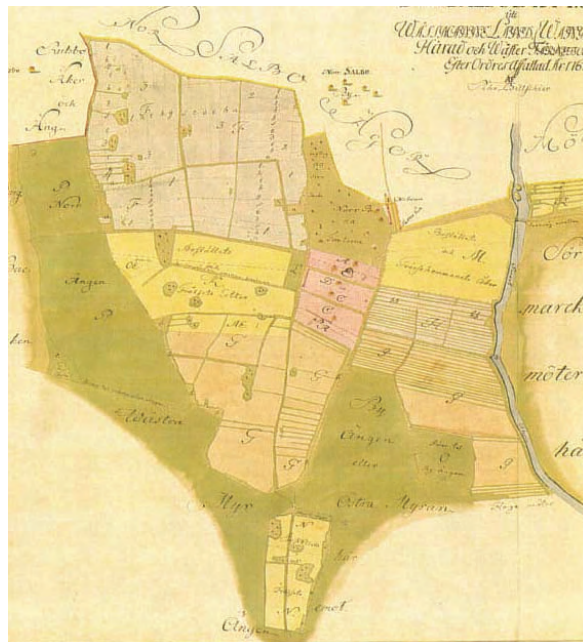
Figur 8: Gårdarna på den äldsta kartan från 1690.

Nästa karta från 1768 utgör en storskifteskarta tydligt inriktad på inägorna (LMS.T68-74:4). Storskifteskartorna utgör en kategori där innehållet avser en planering för en kommande förändring. Man kan således inte vara helt säker på att den verkligen realiserats. Kartan från 1768 visar en by som består eller avses komma att bestå av fem gårdar. Byns storlek har alltså minskat med en gård. Samtidigt har den längst i söder belägna gården C, blivit betydligt större, vilket tyder på en gårdssammanslagning. Denna yta sammanfaller med den yta som undersöktes vid den här aktuella arkeologiska utredningen och de resterande resterna efter Sörsalbo by bör härröra från resterna efter den gård som nu försvunnit.

Figur 9: Gårdarna på kartan från 1767.

Samma bild är tydlig på en några år yngre karta, nämligen en karta från 1771 (LMS.T68-74:5). Även denna är en storskifteskarta, men som även inbegriper en del av utmarken.

Figur 10: Gårdarna på kartan från 1771.

Sammanfattningsvis så bör de rester efter Sörsalbo by som finns sammanförda under beteckningen RAÄ 412:1 i Västerfärnebo socken härröra från den sjätte gård som fanns med i byn 1690. I kartmaterialet från 1760- och 1770-tal finns denna gård inte

längre kvar. I samband med skiftena var det vanligt att omfattande förändringar gjordes också i byarnas inre strukturer. Sannolikt bör därför sammanslagningen av gårdarna i Sörsalbo by, som ledde till att gården på just den här berörda gårdstomten övergavs tidfästas till tiden för storskiftet. Detta kan vara en av orsakerna till att det upprättades två storskifteskartor.

Tolkning och utvärdering

Den arkeologiska utredningen har visat att det på platsen verkligen finns rester efter Sörsalbo gamla tomt. Bytomten är tydlig i det äldre kartmaterialet, i terrängen i form av resterna efter syllstensgrunder samt genom de kulturlager som framkom vid den arkeologiska utredningsschaktningen.

Undersökningen visar att bytomten sträcker sig över en betydligt större yta än vad som registrerats i FMIS. Därför var det inte möjligt att avgränsa den fysiskt genom utredningsschaktningen. I väster kunde den avgränsas genom att lagren tunnades ut och försvann. I norr och söder bör den i stället avgränsas av de nu stående gårdarna i byn. I öster avgränsas den rimligen av den kraftigt sluttande terrängen.

En sådan avgränsning överensstämmer med det äldre kartmaterialet och sammanfaller med den plats där den någon gång under 1600-talets slut eller 1700-talets första hälft försvunna gården bör ha legat.

Den bytomt som registrerats i FMIS utgör en utvald rest av den by som funnits i hela det område som nu utgör Sör Salbo. Lager och lämningar kan därför förväntas i hela den nuvarande byn.

Sammanfattning

Syftet med utredningen var dels att utreda om RAÄ 412:1 verkligen var en bytomt och dels i så fall avgränsa denna och bedöma huruvida det planerade markbytet skulle komma att beröra fornlämningen. I utredningen ingick både kartstudier och utredningsschaktning.

Utredningen har konstaterat att det verkligen finns rester efter Sörsalbo gamla by på platsen. Lämningarna består dels av rester efter stensyllar och andra konstruktioner som är synliga ovan mark och dels av riklig förekomst av lager, främst raseringslager. Iakttagelserna överensstämmer också väl med det äldre lantmäterimaterialet. Lämningarna härrör sannolikt från den av byns gårdar som försvunnit någon gång under 1700-talet, rimligen i samband med skiftena.

Resterna efter Sör Salbo by gick i samband med utredningen bara att avgränsa i väster, där både lager och strukturer tunnades ut och försvann. I öster utgör det markanta fallet i terrängen en tydlig avgränsning. I övriga väderstreck går det inte att avgränsa, eftersom lämningarna efter den gamla radbyn fortsätter i både norr och söder och bör finnas under hela den nuvarande byn.

Referenser

Kart- och arkivmaterial

LMS.T68-74:1. Geometrisk avmätning. Sör Salbo, Västerfärnebo socken. 1690.

LMS.T68-74:4. Storskifte på åkrar. Sör Salbo, Västerfärnebo socken. 1768.

LMS.T68-74:5. Storskifte på åkrar. Sör salbo, Västerfärnebo socken. 1771.

Otryckta källor

Fornminnesregistret, FMIS, via www.raa.se.

Litteratur

Erixon, S. 1951. Bykultur och byggnadsväsen. I: *Västerfärnebo. En sockenbeskrivning*. (Red.) Mangård, C. Västerås.

Mangård, C. 1951. Läge och gränser. I: *Västerfärnebo. En sockenbeskrivning*. (Red.) Mangård, C. Västerås.

Riddersporre, M. 1995. *Bymarker i backspegel. Odlingsskapskapet före kartornas tid*. Meddelanden från Lunds Universitets geografiska institutioner. Avhandlingar 124. trelleborg.

Tekniska och administrativa uppgifter

<i>KM dnr:</i>	KM 07015
<i>Länsstyrelsen dnr, beslutsdatum:</i>	431-563-2007, 070306
<i>Undersökningsperiod:</i>	070507
<i>Arkeologtimmar:</i>	8 timmar
<i>Maskintimmar:</i>	8 timmar
<i>Exploateringsyta:</i>	1 400 + 1 400 m ²
<i>Personal:</i>	Anna Lihammer
<i>Belägenhet:</i>	Sör Salbo 12:2, 12:5
<i>Ekonomisk karta:</i>	11G8f
<i>Koordinatsystem:</i>	RT90
<i>Koordinater:</i>	Yta 1: X6643004, Y1528957 Yta 2: X6643016, Y1529096
<i>Höjdsystem:</i>	RH70
<i>Inmätningssmetod:</i>	Manuell
<i>Dokumentationshandlingar:</i>	38 digitalfoton, schaktplan.

BILAGOR

Bilaga 1. Schakttabell

Schakt	Markslag och topografiskt läge	Längd, m	Djup, m	Area, m ²	Anmärkning	Underlag	Yta
1	Öppen, gräsbevuxen hagmark.	4	0,15	4	Längst i öster framkom rester efter ett äldre dräneringsrör.	Ljus gulbrun sand.	1
2	Öppen, gräsbevuxen hagmark.	1	0,1	1	Provruta inuti en möjlig siltstensgrund.	Ljus gulbrun sand.	1
3	Öppen, gräsbevuxen hagmark.	3	0,05 i N, 0,2 i S	3	I schaktet framkom enstaka tegelklumpar. Teglet ger ett modern intryck.	Något flammig gulbrun sand.	1
4	Öppen, gräsbevuxen hagmark.	4	0,1-0,2m	4	Tvårs igenom schaktet sträcker sig en naturlig mörkfärgning med en bredd av ca 0,8 m. Schaktet ligger mitt emellan två möjliga siltstensgrunder.	Ljus gulbrun sand. Grå sand i mörkfärgningen.	1
5	Öppen, gräsbevuxen hagmark.	5	0,2	5	I östra änden av schaktet noterades en sentida grusfylld nedgrävning. I den västra hälften av schaktet fanns kulturlager, som bör tolkas som ett raseringslager. Lagret fortsätter utanför schaktet i alla riktningar utom i väster, och storleken är mer än 2 x 1 m. Kulturlagret bestod av humörs mörkt brun sand med mycket kolstänk, tegelflis, trasiga tegelstenar och stänk av kalkbruk.	Något flammig gulbrun sand i östra delen. I västra delen schaktades inte ned till botten på grund av kulturlager.	1
6	Öppen, gräsbevuxen hagmark.	3	0,15	3	Även i detta schakt framkom kulturlager i hela schaktets längd, som bör tolkas som ett raseringslager. Kulturlagret bestod av humörs mörkt brun sand med mycket kolstänk, tegelflis och trasiga tegelstenar.	Schaktades inte ned i botten p g a kulturlager.	1
7	Öppen, gräsbevuxen hagmark.	3	0,25	3	I schaktets södra del framkom i hela schaktets bredd ett smalt stråk av kulturlager, 0,3 m brett, som bör tolkas som raseringslager. Kulturlagret bestod av humörs mörkt brun sand med mycket kolstänk, tegelflis, trasiga tegelstenar och stänk av kalkbruk.	Gulbrun, något flammig sand.	1
8	Öppen, gräsbevuxen hagmark.	4	0,3	4	Schaktet förlades i en sänka och därför var matjorden extra tjock här. I schaktets mitt fanns en stor sten och kring denna fanns ett mindre kulturlager, 0,5 x 0,5 m, som bör tolkas som rest efter raseringslager. Kulturlagret bestod av humörs mörkt brun sand med sot, kolstänk och tegelflis. Även i matjorden fanns en hel del spridda tegelfragment.	Gulbrun sand.	1
9	Öppen, gräsbevuxen hagmark.	3	0,1	3	Längst i västra delen av schaktet framkom ett mindre kulturlager, 0,7 x 0,5 m. Kulturlagret bestod av humörs mörkt brun sand med sot, kolstänk och tegelflis.	Gulbrun sand.	1

Schakt	Markslag och topografiskt läge	Längd, m	Djup, m	Area, m ²	Anmärkning	Underlag	Yta
10	Öppen, gräsbevuxen hagmark.	2	0,1	0,1	2 Schaktet förklades längst ut på ett impediment i öster. I schaktets mitt fanns en sentida nedgrävning, vars fyllning innehöll en bit modernt taktegel. I schaktet framkom också ett mindre kulturlager, som tolkades som ett raserings-/brandlager. Lagret fanns i hela schaktet, men var mestadels tunt. Kulturlagret bestod av kol, sot och tegelkross.	Gulbrun, något grusig sand.	1
11	Öppen, gräsbevuxen hagmark.	3	0,05	0,05	3 I matjorden fanns enstaka stänk av kol, tegelkross och kalkbruk. Inga lager framkom.	Gulbrun, något grusig sand.	1
12	Öppen, gräsbevuxen hagmark.	1	0,15	0,15	1 Liten ruta som grävdes i den registrerade bytomten. I hela rutan fanns ett tunt kulturlager, som tolkades som rest efter raseringslager. Kulturlagret bestod av brun humösa sand med stort inslag av tegelbitar och kalkbruk.	Rutan nådde inte ned till steril, utan schaktningen avbröts när kulturlager framkom.	RAÄ 412:1
13	Öppen, gräsbevuxen hagmark.	1	0,15	0,15	1 Liten ruta som grävdes i den registrerade bytomten. I hela rutan fanns ett tunt kulturlager, som tolkades som rest efter raseringslager. Kulturlagret bestod av brun humösa sand med stort inslag av tegelbitar, kalkbrukstänk, sot, kol samt enstaka djurben.	Rutan nådde inte ned till steril, utan schaktningen avbröts när kulturlager framkom.	RAÄ 412:1
14	Öppen, gräsbevuxen hagmark.	1	0,15	0,15	1 Liten ruta som grävdes i den registrerade bytomten. Sannolikt förlades rutan innanför sylvstenarna i ett mindre uthus, vilket gör det är rimligt att det inte fanns lager just här. I matjorden fanns enstaka tegelstänk.	Brungul sand.	RAÄ 412:1
15	Öppen, gräsbevuxen hagmark.	4	0,3	0,3	4 Längst i södra delen av schaktet framkom ett lager, som fortsatte utanför schaktet. Storleken var minst 1,1 x 0,8 m. Lagret bestod av brun humösa sand med stort inslag av krossad bränd lera samt en del sot och kol.	Brungul sand.	1
16	Öppen, gräsbevuxen hagmark.	4	0,25	0,25	4 Enstaka tegelfragment fanns i matjorden.	Ljus brungul sand.	1
17	Öppen, gräsbevuxen hagmark.	4	0,2	0,2	4 Inget kulturpåverkat framkom i detta schakt.	Ljus brungul sand.	1
18	Öppen, gräsbevuxen hagmark.	4	0,25	0,25	4 Schaktet förklades infyllt en möjlig stensyllsgrund. I schaktets mitt framkom två anläggningar som tolkades som gropar. Groparna låg infyllt varandra invid stensyllsgrunden. Den första gropen var 0,4 x 0,4 m och hade en fyllning bestående av mörk gråsvart sand med stort inslag av kol, sot, kalkbruk och tegelrester. Den andra gropen var 0,9 x 0,8 m och hade en fyllning bestående av mörkt gråbrun humösa sand med mycket kol, sot, kalkbrukstänk och tegelkross.	Ljus brungul sand.	2
19	Öppen, gräsbevuxen hagmark.	3	0,15	0,15	3 I södra halvan av schaktet framkom kulturlager, som fortsätter utanför schaktets begränsning. Lagrets storlek i schaktet var 1,5 x 1 m. Kulturlagret bestod av humösa mörkt brun sand med mycket tegelkross, tegelklumpar och kol. I matjorden fanns enstaka tegelfragment.	Brungul, grusig sand.	2
20	Öppen, gräsbevuxen hagmark.	2	0,25	0,25	2 Inget kulturpåverkat framkom i detta schakt. Mycket tegelkross i matjorden.	Brungul grusig sand.	2
21	Öppen, gräsbevuxen hagmark.	2	0,1	0,1	2 Inget kulturpåverkat framkom i detta schakt.	Brungul grus med mycket sten.	2
22	Öppen, gräsbevuxen hagmark.	1	0,15	0,15	1 Inget kulturpåverkat framkom i detta schakt.	Brungul grusig sand.	2
23	Öppen, gräsbevuxen hagmark.	4	0,15	0,15	4 Inget kulturpåverkat framkom i detta schakt. En del tegelkross fanns i matjorden.	Fin vit sand.	2

Schakt	Markslag och topografiskt läge	Längd, m	Djup, m	Area, m ²	Anmärkning	Underlag	Yta
24	Öppen, gräsbevuxen hagmark.	4	0,2	4	Inget kulturpåverkat framkom i detta schakt. En hel del tegelkross samt stänk av kalkbruk finns i matjorden.	Brungul sand.	2
25	Öppen, gräsbevuxen hagmark.	3	0,2	3	Inga kulturlager eller anläggningar framkom. I matjorden fanns enstaka kolstänk, stänk av kalkbruk samt tegelkross.	Brungul sand.	2
26	Öppen, gräsbevuxen hagmark.	2	0,2	2	Genom mitten av schaktet löper ett smalt stråk med lager, 0,7 m brett, innehållande tegel, kalkbruk, kol och sot, som tolkades som ett raseringslager. Lagret bestod av humös mörkt brun sand med mycket tegelkross, tegelklumpar, kalkbruk och kol.	Brungul grusig sand.	2